

ИЗКУШЕНИЯТА НА ПРАВЕДНИЯ

Дейвид Уилкерсън
25 Септември 2000

“Тогава Исус беше отведен от Духа в пустинята, за да бъде изкушаван от дявола.” (Матей 4:1). Какъв невероятен стих. Матей смело заявява, че Божия Дух заведе Христос в пустинята, където Той трябваше да премине през жестоки изкушения.

Още по-невероятно е, че този стих следва сцена на велика слава. Исус току що беше кръстен в река Йордан. Когато Той излизаше от водата, небето се отвори, а Духа слезе като гълъб и кацна на рамото Му. След това глас от небето заяви: „Този е възлюбеният Ми Син, в когото благоволих.“ (Матей 3:17).

Вероятно се чудиш: щом Бог беше толкова доволен от Исус, казвайки на целия свят, че това беше възлюбеният Му Син, защо тогава заведе Христос в пустинята?

Нека ти напомня, че Исус е модела за нашия живот като вярващи. Йоан пише: „Както е Той, така сме и ние в този свят“ (1 Йоан 4:17). Още повече, че Христос беше „във всичко изкушен по същия начин като нас“ (Евреи 4:15). Посланието от Библията е ясно: всички, които са в Христос – Божият „възлюбен“, върху когото почива Духа Му – ще преживеят пустинни изпитания, точно като Исус. И това изпитание ще стане чрез изкушения от дявола.

Обърнете внимание, че този принцип не се отнася за хладките и студени вярващи. Такива изпитания идват само при онези, които ходят в Духа и общуват с Господ. Всъщност, колкото е по-голяма страстта на човека за Исус, толкова по-интензивни ще бъдат пустинните му изпитания.

Но когато Святият Дух ни води в пустинята, Бог има вечна цел за нас. Не се лъжете, обаче, Бог не ни изкушава. Дяволът е този, който изкушава: „Никой, който се изкушава, да не казва: Бог ме изкушава, защото Бог не се изкушава от зло и Той никого не изкушава.“ (Яков 1:13)

За да разберем Божията цел за нас в пустинните ни изпитания, ние трябва да изследваме опита на Христос. Извън пустинята множествата бяха изправени пред собствените си изкушения. Тези изкушения бяха основни – завист, прелюбодейство, насилие, кражби, пиене, комарджийство. Тези хора живееха на по-ниско ниво във всеки смисъл на думата.

А Исус стоеше над всичко това. Той не беше изкушаван от такива отвратителни грехове. Понеже Той беше праведен, възлюбен, избран, изкушенията Му бяха на по-високо ниво. Те бяха много по-дълбоки, мистериозни и интензивни, отколкото основните грехове в живота. Изкушенията Му бяха в духовната сфера и имат вечни последствия.

Същото важи и за нас днес. Истински духовния човек не е изкушаван от отвратителната плът. Например, той вероятно няма да бъде изкушен да се промъкне в някой бар, за да пие или да наеме хотелска стая, за да блудства с проститутка, или пък да има похот за жената на друг мъж. Нито пък би се занимавал с комар, наркотици или мръсни думи.

Напротив, ежедневно му желание е да се приближава все повече към Христос. Той прави Исус Господ на целия си живот – поглъща ежедневно Божието слово, търси Го в молитва, душата му вика: „Господи, искам да навляза по-дълбоко с Теб. Искам да ходя по-близо до Теб от всякога.“

Това описва ли теб? Ако е така, изкушенията ти ще бъдат повече като онези, които преживя Христос. Те ще имат нещо общо с покорството ти към Бог и със зависимостта ти от Словото Му. А Сатана ще направи всичко по силите си, за да те изкуши. Той иска да те отклони от Божията съдба за теб. Ще се опита да подрине призива ти, да те ограби от помазанието ти и да те убеди, че Божието одобрение и благословение в живота ти са лъжа.

1. След 40 дни и нощи на пост, Исус огладня.

В момента, в който Исус беше физически уязвим, дявола дойде с изкушението си. Библията казва за Христос: „И след като пости четиридесет дни и четиридесет нощи, най-последно огладня. И така, изкушителят дойде и Му каза: Ако си Божий Син, заповядай тези камъни да станат хлябове.“ (Матей 4:2-3)

Не е грях да огладнееш. Така че какъв е проблема тук? Сатана предизвикваше Исус: „Ако си наистина Бог, значи имаш Божията сила в Себе Си. А в момента се намиращ в много тежко състояние. Защо не използваш силата, която Бог ти даде, за да се спасиш? Той не ти ли дава тази сила, за да види дали няма да я използваш правилно?“

Ти не си направил нищо, за да попаднеш в това изпитание. А и знаеш, че Бог не обича да гледа как децата му страдат. А и няма нищо лошо в това да посрещнеш нуждите Си. Просто кажи една дума и заповядай на тази ситуация да си замине.“

Това е едно от най-коварните изкушения, пред които се изправят наистина духовните хора. Както и ти, така и Исус имаше страст за Бог. Ти си предал сърцето си изцяло на Него. След това Господ те води в пустинята и ти преживяваш дълъг период от изпитания и суша. Не след дълго се надигат въпроси. Започваш да губиш търпение, чудиш се за вечните Божии цели в живота ти. И докато се опитваш да спечелиш победата с молитва, изкушенията на Сатана изглеждат по-жестоки от всякога.

Такова беше преживяването на Давид. Святият Дух води този човек в дълго пустинно преживяване. С течение на времето Давид толкова се отчая, че си помисли, че целия свят е полудял. Той извика: „Не остана вече благочестив... защото се изгубиха верните измежду човешките синове.“ (Псалм 12:1). „Говорят лъжа всеки с ближния си, говорят с ласкателни устни и двулично сърце.“ (12:2)

Давид беше объркан толкова дълго време, че започна да се отчайва. Той каза: „Ежедневно скърбя в сърцето си“ (виж Псалм 13:2). Чудеше се кога ще свърши всичко това: „Докога, ГОСПОДИ? Навеки ли ще ме забравиш? Докога ще криеш лицето Си от мен? Докога ще имам грижи в душата си, скръб в сърцето си всеки ден? Докога врагът ми ще се издига над мен?“ (Псалм 13:1-2). Той питаше Бог: „Защо трябва да продължавам да се опитвам да разреша това сам? Не мога да намеря причината.“

В Псалм 35 Давид говори за капан, който враговете му са поставили за него: „Нека се посрамят и опозорят онези, които търсят живота ми... Защото без причина скриха за мен мрежата си в яма, без причина копаха ров за душата ми.“ (Псалм 35:4-7). Коя е скритата мрежа?

Същото изкушение, което Сатана подхвърли на Исус. Врагът иска да действаш независимо от Отец. Когато си в изпитанието ти, дявола казва: „Страданието ти не идва от Бог. Не трябва да преминаваш през това. Имаш Божията сила в теб чрез Святия Дух. Така че не трябва да търпиш това нито един ден повече. Кажете една дума и се освободете от тежките неприятности. Задоволи глуда си.“

Първата цел на Сатана беше да провали силата. Той се надяваше, че Бог нямаше да уважи вика на Исус за хляб, ако го беше поискал. Ако небесната сила се провалеше, Христос можеше да се усъмни в божествеността Си и да обърне гръб на вечната Си цел на земята.

Второ, Сатана знаеше, че Исус беше изпратен да върши само онова, което Му кажеше Отец. Така че се опита да убеди Христос да не се покори, заради собственото Си добро. По този начин, ако Исус беше използвал силата Си, за да избегне собственото Си страдание, Той можеше да направи същото и след това, за да избегне Кръста.

Дяволът е използвал същото това изкушение срещу множество последователи на Христос. Такива вярващи в един момент са били наистина гладни за Бог. Те са били помазани, молеци се, пълни със силата на Святия Дух. Но тогава са били заведени в пустинята на страданието, нуждата и отчаянието. И Сатана ги е изкушил да се усъмнят, че изпитанието им идва от Бог и да използват Божията сила, за да се спасят сами.

Врагът прошепна: „Уморен си от всички тези финансови проблеми. А Бог не отговаря на молитвите ти. Всеки ден си отчаян поради това, което изпитанието носи на семейството ти. Не можеш да го търпиш повече.“

Имаш Слово в сърцето ти, а Той ти е дал сила чрез Святия Дух. Защо не напрегнеш тази сила за да сложиш край на тези страдания? Дръж се за Божието обещание и говори на изпитанието ти да те остави точно сега. За добро е.“

Те повярваха на лъжата на Сатана. И се опитаха да се хванат за едно единствено обещание за освобождение, за да сложат край на страданията си. Спряха да вярват, а вместо това започнаха да „заповядват“ на парите да дойдат при тях. Но заповедите им не бяха одобрени от Святия Дух и плановете им се провалиха.

Така че пое на нещата в свои ръце. Сдобиха се с най-големите кредит карти и взеха заеми. Навлязоха дълбоко в дългове, като се хвалеха през цялото време: „Бог ме благославя.“ Но в крайна сметка всичко се срива. Тогава те се огорчиха. Накрая се отказаха от Божието Слово и се върнаха към греха. Виждал съм това много пъти.

Тези хора пренебрегнаха Божия план заради изпитането си. Господ искаше да ги доведе до пълна зависимост и вяра в Него. Искаше изпитанието им да ги лиши от всякакво доверие в човека и в собствените им възможности. Искаше да произведе в тях и състрадание към другите в подобни изпитания, като онова на Христос. Библията казва, че това бяха Божиите цели дори и за Собствения Му Син: „Въпреки че беше Син, пак се научи на послушание от това, което пострада“ (Евреи 5:8). „Защото в това, в което Самият Той пострада, като беше изкушен, може и на изкушаваните да помага.“ (2:18)

Та, как отговори Исус на изкушенията на дявола? „Писано е: „Не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божиите уста.“ (Матей 4:4). Всъщност Христос каза: „Идването Ми на земята не е заради Моите нужди, болки или физически неудобства. Дойдох за да дам на човечеството, а не на Себе Си.“

Дори и при това голямо изпитание Исус не изпусна от взора Си вечната Си цел. И ако нашият Господ се научи на послушание и състрадание чрез преживяването Си в пустинята, така ще се научим и ние. Всъщност, вярващите, които познавам и които имат истинска страст за Христос са онези, които са преживели страдания и са излезли от тях със свидетелство за Божията вяроност. Те могат да кажат като Павел: „Аз нося на тялото си белезите на Господ Исус“ (Галатяни 6:17).

2. След това Сатана заведе Исус на покрива на храма.

Когато Исус се изправи на най-високата точка от храма, Сатана Му прошепна: „Давай, скачай. Ако наистина Си Божия Син, Той ще Те спаси. Словото Му казва, че ангелите ще се струпат около Теб, за да не се нараниш.“ (виж Матей 4:5-6)

Виждате ли измамата на Сатана тук? Той извади едно обещание от Библията и изкуши Исус да остави целия Си живот върху него. Той предлагаше: „Казваш, че Бог е с Теб. Е, дай ми доказателство за това. Баща ти вече ми е разрешил да Те притеснявам. Къде е Той в това? Можеш да докажеш, че Той е с Теб сега, ако скочиш. Ако Бог е с Теб, Той няма да позволи да се нараниш. Тогава можеш да базиращ вярата Си на това. Ако не е, по-добре да умреш, отколкото да се чудиш дали си сам. Нуждаеш се от чудо за да докажеш, че Отец е с Теб.“

И отново, Давид преживя подобно изпитание. Той свидетелства пред света за Божията вяроност към него. Но се озова в ямата на отчаянието. А Сатана отиде при него с обвинителни подигравки: „Погледни се. Унил си, а дори не знаеш защо. Казваш, че Бог е верен, а си духовно пресъхнал. Молиш се сутрин, обед и вечер. Но всяка сутрин се събуждаш с необясним копнеж. Къде е Бог във всичко това?“

Давид извика: „Враговете ми ме подиграват, като че трошат костите ми, като всеки ден ми казват: Къде е Твоят Бог?“ (Псалм 42:10). След това добави тези думи към плача си: „Погледни и ме послушай, ГОСПОДИ, Боже мой, просветли очите ми, да не заспя в смъртта. Да не каже врагът ми: Надвих го! — и да ликуват притеснителите ми, когато се поклатя.“ (Псалм 13:3-4)

Битката, която се водеше в ума на Давид е нормална за всички благочестиви хора. Понякога Бог изглежда не говори. Може да се озовем в борби, които не разбираме. Викаме като Давид: „Докога, Господи? Кога ще ми дадеш доказателство, че Си с мен? Моля Те, дай ми знак, дай ми нещо добро.“

В този момент може би се чудим: „Защо да не се предадем на Божите обещания? Библията казва, че всички Божии обещания са „да и амин“ за онези, които вярват“ (виж 2 Коринтяни 1:20). Всъщност, ние сме спасени чрез верните обещания на нашия Господ.

Но за всеки, който вземе един стих от Библията и построи живота си върху него съществува сериозна опасност. Нека ви дам един пример. Познавам една жена, която беше отчаяна поради финансовото си състояние. Тя се нуждаеше от серия чудеса само, за да оцелее. Така че положи цялата си вяра върху едно единствено обещание: „Донесете всичките десетъци в съкровищницата, за да има храна в дома Ми, и опитайте Ме сега за това, казва ГОСПОД на Войнствата, дали няма да ви отворя небесните отвори и да ви излея благословение в изобилие!“ (Малахия 3:10)

Тази жена се хвърли от храма и откри, че долу нямаше мрежа. Дяволът успя да унищожи вратата ѝ. Как? Той я убеди да игнорира целия съвет на Библията. Да, Бог обещава да отвори небето за онези, които дават. Но Той изисква също така и определено състояние на сърцето от онези, които дават десетък: „Когато небето се затвори и няма дъжд, понеже са съгрешили против Теб“ (2 Летописи 6:26). Тази жена никога, никога не разреши проблемите с други библейски стихове, които искаха от нея да прости. Тя таеше завист и ревност в сърцето си.

Повечето лъжливи доктрини, грешни и религиозни култове произлизат от точно такива криворазбрани опити. Когато хората се опитат да изолират едно обещание от Библията, те искат да накарат Бог да докаже, че е верен на това обещание. Но те пренебрегват останалата част от онова, което изисква Библията относно някои условия. Това е причината, поради която Исус беше отговорил на Сатана преди това: „Не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божиите уста.“ (Матей 4:4)

Сега, аз считам за много дълбоко това, че на покрива на храма Бог позволи на Сина Си да бъде заведен до момента да вземе това гибелно решение. И понеже Исус беше истински човек както и истински Бог, Той трябва да е имал някои въпроси. Дали се чудеше: „Отче, знам, че си Ме призовал да оставя живота Си. И Аз приемам това с радост. Но къде си Ти в това? Защо позволи да попадна в такова изпитание?“

Как отговори Исус? Той заяви: „Писано е още: „Да не изпитваш Господа, своя Бог.“ (Матей 4:7). Какво точно имаше предвид Исус тук с „изпитваш Бог“?

Древният Израел е пример за това. Бог доказа, че е верен 10 пъти към израилтяните, Божия народ получи видими доказателства, че техния Господ беше с тях. Въпреки това всеки път хората задаваха един и същи въпрос: „Бог сред нас ли е или не?“ Бог нарича това „да Го изкушаваш“. Ако Той беше позволил това, нямаше да има край на търсенето им на „доказателства“.

Сега Исус използва същата фраза, „изкушавам Бог“, в отговор на Сатана. Какво ни казва това? Това ни показва, че е огромен грях да се съмняваме в Божието присъствие, и че не трябва да се съмняваме, че Той е с нас.

Твърде често християните подлагат Бог на изпитание при преживяванията си в пустинята. Те казват: „Господи, не мога да продължа, освен ако не ми дадеш доказателства, че си с мен. Сатана ме обвинява и не мога да не виждам, че дотук играе по-добре от мен. С мен ли Си, или не? Ако не ме освободиш скоро или не ми дадеш знак за благословието Ти, ще спра да се боря.“

Но както и на Израел, Бог вече ни е дал всички доказателства. Първо, имаме множеството доказателства за Неговата близост до нас в Словото Му. Второ, имаме собствения си опит с Бог – свидетелство за многото Му предишни освобождения в живота ни. Трето, имаме Библия пълна със свидетели на Божието присъствие в отминалите векове на изпитания и трудности. Несъмнено – нашият Господ ни се е доказвал много пъти. Но ние продължаваме да искаме физически доказателства.

Библията е ясна – ние трябва да ходим с Бог чрез вяра, а не чрез гледане. В противен случай ще свършим като древния Израел.

3. Исус беше заведен до една висока планина, от която видя всички царства на земята.

На планината Сатана изкуши Исус с това предложение: „Всичко това ще Ти дам, ако паднеш и ми се поклониш!“ (Матей 4:9). Това звучи толкова странно, толкова смешно, как въобще може да се счита за изкушение? Сатана наистина ли вярваше, че Исус ще се хване на това?

Вярвате или не, това беше силно, изкусително предложение. Сатана предизвикваше Исус казвайки: „Бог те е призовал, за да дадеш живота Си за изгубения свят. Дошъл Си да освободиш затворниците от ръцете ми. Исусе, казвам Ти, можеш да осъществиш това в този момент, точно сега. Обещавам, че ако само се поклониш в краката ми, ако само ми се поклониш веднъж, спирам да се бия. Отказвам се от всичките си сили в тези области. Няма да притежавам и да поробвам никого повече. Няма да има повече демонично робство, няма да има притеснения от началствата и властите ми. Знаем, че обичаш човечеството достатъчно много, за да станеш проклет заради тях. Защо чакаш? Можеш да се пожертваш точно сега и да освободиш света от тук нататък.“

Това всъщност повтаря думите на апостол Павел: „Защото аз самият бих желал да съм отлъчен от Христос заради моите братя, моите роднини по плът“ (Римляни 9:3). Сатана си играеше с човешкото състрадание на Христос. Той изкушаваше Исус с видение за един свят, в който дявола беше абдикирал управлението си над злите хора и всичко това поради само един акт.

Защо дявола беше готов да остави всичките си сили заради това? Той отново се опитваше да спаси собствената си кожа. Сатана знаеше, че вечната му съдба ще бъде подпечатана на Голгота. Така че, ако можеше просто да попречи на Исус да отиде на кръста, можеше да избегне тази съдба. А ако убедеше Христос да даде живота Си сега, кръста можеше и да не се състои. Дяволът всъщност казваше: „Стани проклет, Исусе, за да спасиш света сега.“

Може би се чудиш: „Как може това да се отнася за мен?“ Сатана все още изкушава праведните с подобни предложения. Нека обясня.

Първо, Сатана знае, че посветените вярващи никога няма да му се поклонят под никаква форма. Така че вместо това той идва при нас със заплахи и обвинения. Той ни казва: „Не трябва да ми се покланяш, понеже вече имам достъп до плътта ти. Знам всичките ти слабости и склонности. Подхранвам ги откакто се роди. Мога да те заразя с тях, когато си пожелаеш. За теб няма победа на кръста. Всички заветни обещания са лъжи. Имам пълен контрол над адамовата ти природа, над греха, който живее в теб. Доказвал съм ти това много пъти. Знаеш, че мога да те победя когато си пожелаеш, когато най-малко го очакваш. Така че давай, свидетелствай за свободата си в Христос. В момента, в който най-силно пееше хваленията си, аз ще победя ума ти със зло. Ще хвърля греха ти върху теб с такава сила, че ще се чудиш дали някога ще бъдеш отново свободен. Ти си безсилен. Дори и сега се предаваш на най-леките ми изкушения.“

Познавам служители, които бяха освободени от десетилетните окови на греха. След това, в момент на голямо помазание и благословение, старата им похот се появи. Врагът я върна пред тях, за да се опита да ги уплаши и да им вкара мисли на осъждане. Това понякога се е случвало и с мен по време на служението ми. Врагът ме е преследвал със зли мисли и ми е казал, че Завета е лъжа, че съм безсилен срещу господството на греха и че греха ми винаги ще се надига у мен.

Как да отговорим на обвиненията на Сатана? „Съпротивете се на дявола, и той ще побегне от вас.“ (Яков 4:7). Няма значение колко изкушения хвърля Сатана срещу теб. Не трябва да се страхуваш от миналото ти. Ако Христовата кръв го е покрила, значи дявола не може да направи нищо, за да те отдели от Отец.

Разбира се, винаги ще се изправяш пред внезапните изненади на греха. Но Светият Дух е верен да убие цялата тази стара похот, когато Го призовем да я умъртви. Той няма да й позволи да ни убие. Заветните Божи обещания ни освобождават от силата и господството на греха.

4. Дяволът остави Исус и ангели Му прислужваха.

Представете си, че видехте Исус на 41-я ден – денят веднага след изкушенията Му в пустинята. Лицето Му блести, понеже ангелите са освежили духа Му. Той се радва, хвали Отец, понеже е спечелил велика победа. Победил е изкушенията на врага. Виждаш как Исус излъчва живот и увереност. Сега е готов да посрещне силите на ада. Така че се подготвя смело за градовете, които тънат в тъмнина. Проповядва Евангелието, сигурен в Божието Слово. Изцерява болните, знаейки, че Отец е с Него.

Сега, като разгледаш собствения си живот, виждаш обратното. Все още си в сухата пустиня. Преживял си огнени атаки от Сатана и душата ти е унила. Не можеш да не си помислиш: „Исус никога не е преминавал през изпитания като моите. Той беше над всичко това.“

Отиваш на църква с тази мисъл – изкушаван, тестван, отчаян. И сега, пред теб стои пастира ти – човек, който изглежда силен във вярата. Той звучи толкова сигурен в Божието присъствие, като че ли току що е бил посетен от ангели. Мислиш си: „Той никога не е имал моите проблеми.“

Само ако знаеше. Ти не беше там, когато Бог призова този човек да проповядва. Святият Дух му даде славен призив и веднага го заведе в пустинята, за да бъде изкушаван жестоко. Не знаеш нищо за дните, седмиците и месеците, в които той беше завладян от дълбок глад за Бог, който не беше утолен. Никога не си изпитвал лъжите, които Сатана вложи в ума му, злите мисли, които са го подтискали понякога. Не беше там в деня, в който той беше направен на нищо, лежащ в отчаяние. И не разбираш, че много често най-добрите му проповеди идват от изпитанията в собствения му живот.

Павел предупреждава да не мерим праведността си според тази на другите: „Защото не смеем да се причисляваме или да се сравняваме с някои от онези, които препоръчват сами себе си; но те, като мерят себе си със себе си и като сравняват себе си със себе си, не постъпват разумно.“ (2 Коринтяни 10:12)

Не можем да видим в сърцата на другите. Кой би познал, че в 41-я ден Исус току що беше излязъл от дълго, ужасно изкушение? Кой би разбрал, че славата, която виждаха у Него извираше от по-жестока борба, от колкото някой някога можеше да понесе?

Ние трябва да гледаме само Исус. И трябва да разчитаме само на Неговата праведност, на Неговата святост. Той е дал на всеки един от нас еднакъв достъп до нея. Бог те обича, когато си в изпитание. Собственият Му дух те заведе в пустинята. Но Синът Му вече беше там и Той знае точно през какво преминаваш. Позволи Му да извърши делото Си и да изгради в теб абсолютна зависимост и вяра в Него. Ще излезеш от изкушението с увереност и с благочестиво състрадание и сила да помагаш на другите.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2000 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Temptations of the Righteous](#) / [Изкушенията на праведния](#)